

Höstlig dikt

DÖSDANS

Jungfrun som aldrig fanns,
hamnlös och famnlös,
leder du nu till dans,
nämner dig »Namnlös».
»Ingen» är hennes namn
och ingen begär dig.
Ingen tar du i famn,
Ingen är när dig.
Namnlös och utan sans
virvlar du runt i dans.

Stjärnan och bindelen
bär du för pannan,
känns ej mer igen
bliven en annan.
Gissa mot vem du blind
famlar i ringen!
Vems är den lena kind?
Gissa vem! — Ingen...?
Svingen er, svingen
virvlande runt i dans,
Namnlös och utan sans,
Namnlös och Ingen!

Gunnar Ekelöf

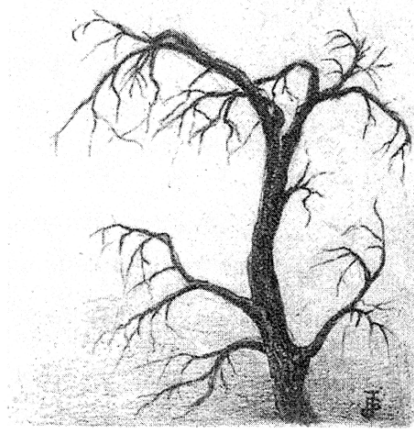
BJÖRKJUNGFRU

På höga berget bland hällar och stup
där finns bara vresig fur,
men runt om dalens odlade mark
slår björken sin vita mur.

Björkjungfru, sjung visan du fordom sjöng
kring mognande svedjeländ,
och skydda som fordom vår åker mot frost,
våra hem mot fara och brand.

Sjung fagert för byarnas kvinnor och män,
de hjältar man ofta glömt,
och en sång för dem som har vandrat bort,
och som jorden vänligen gömt.

Emil Hartman

MOT HÖST

Lufften var varm och solen sken.
Och gräset stod friskt och grönt.
Din kind var dunig och mjuk och len
och lövet svalkade skönt.

Men mörkt står ett moln över Gallo fjäll.
Och året ruskar mot höst.
Och dimman går tung över bygd och tjäll
med dimma och tvinsjuk tröst.

Kersti Gunnarström

LEKARE LIGGE OGILL

(Västgötalagen)

Hur tumlar en narr bland svärderna?
— hans antiloper är myggen,
Med stenkast drevs jag i världen
och skrattades Puckelryggen.

Nöjd ligger jag här, fast ogäld,
till döden hårt vart jag slagen.
— Guds moder skänkte mej oväld
och lejd uppståndelsedagen.

Nils Ferlin

